

به نام خدا

پروژه پایانی درس اجزا کامپیوتر

نام استاد : دکتر شاه حسینی

دانشجویان:

مهدیس رژه 400412193

پریا تیموریان 400411315

آرین احمدی 400411027

تاریخ : ۱۴۰۳/۱۱

روش‌های پیاده‌سازی ضرب‌کننده‌ها

1. ضرب‌کننده دودویی (Binary Multiplier) :

این روش بر اساس اصول پایه‌ای ضرب دودویی کار می‌کند.

• روش کار:

- اعداد به صورت دودویی در نظر گرفته می‌شوند.
- هر بیت از یکی از اعداد (مضروب) با بیت‌های عدد دیگر (ضارب) ضرب شده و نتایج در مکان‌های مناسب جمع می‌شوند.

• ویژگی‌ها:

- ساده‌ترین روش پیاده‌سازی.
- به مدارهای جمع‌کننده نیاز دارد.
- سرعت پایین‌تر نسبت به سایر روش‌ها (وابسته به تعداد بیت‌ها).

```
//Binary multiplier
module Multiplier (
    input wire [7:0] operand_1,
    input wire [7:0] operand_2,
    output reg [15:0] product
);
    integer i;
    always @(*) begin
        product = 16'b0;
        for (i = 0; i < 8; i = i + 1) begin
            if (operand_2[i]) begin
                product = product + (operand_1 << i);
            end
        end
    end
endmodule
```

2. ضرب کننده آرایه‌ای (Array Multiplier):

این روش با استفاده از یک آرایه منظم از جمع کننده‌ها و گیت‌های AND پیاده‌سازی می‌شود.

- روش کار:

- هر بیت از یکی از ورودی‌ها با هر بیت از ورودی دیگر ضرب می‌شود (با استفاده از گیت AND).
- نتایج به صورت آرایه‌ای مرتب شده و با استفاده از مدارهای جمع کننده جمع می‌شوند.

- ویژگی‌ها:

- طراحی سخت‌افزاری ساده و منظم.
- سرعت نسبتاً بالاتر به دلیل عملیات موازی.
- نیاز به فضای بیشتری در سخت‌افزار (هزینه بیشتر).

```
//Array Multiplier

module Multiplier (
    input wire [7:0] operand_1,
    input wire [7:0] operand_2,
    output reg [15:0] product
);
    reg [15:0] partial_products[7:0];
    integer i;

    always @(*) begin
        // تولید حاصلضرب‌های جزئی
        for (i = 0; i < 8; i = i + 1) begin
            partial_products[i] = (operand_2[i]) ? (operand_1 << i) : 16'b0;
        end

        // جمع حاصلضرب‌ها
        product = partial_products[0] + partial_products[1] +
            partial_products[2] + partial_products[3] +
            partial_products[4] + partial_products[5] +
            partial_products[6] + partial_products[7];
    end
endmodule
```

3. ضرب‌کننده با استفاده از شیفت رجیستر + جمع‌کننده (Shift-and-Add Multiplier)

این روش مبتنی بر جمع‌های متوالی و شیفت است.

- روش کار:

- ضارب (یکی از ورودی‌ها) بیت به بیت بررسی می‌شود.
- اگر بیت فعلی برابر ۱ باشد، مضروب (ورودی دیگر) به نتیجه فعلی اضافه می‌شود.
- مضروب در هر مرحله یک بیت به چپ شیفت داده می‌شود.

- ویژگی‌ها:

- استفاده بهینه از منابع سخت‌افزاری (کوچک‌تر).
- سرعت کمتر به دلیل عملیات متوالی.
- مناسب برای طراحی‌های ساده‌تر.

ضرب‌کننده با استفاده از شیفت رجیستر + جمع‌کننده //

```
module Multiplier (  
    input wire [7:0] operand_1,  
    input wire [7:0] operand_2,  
    output reg [15:0] product  
);  
    reg [7:0] multiplicand;  
    reg [7:0] multiplier; // نگهداری operand_2  
    reg [15:0] accumulator;  
    reg [3:0] count;  
  
    always @(*) begin  
        multiplicand = operand_1;  
        multiplier = operand_2; // برای انجام عملیات operand_2  
        accumulator = 16'b0;  
        count = 4'b1000; // بیت 8  
  
        while (count > 0) begin  
            if (multiplier[0]) begin  
                accumulator = accumulator + multiplicand;  
            end  
            multiplicand = multiplicand << 1;  
            multiplier = multiplier >> 1; // عمل شیفت روی کپی ورودی  
            count = count - 1;  
        end  
  
        product = accumulator;  
    end  
endmodule
```

4. ضرب کننده بوت (Booth Multiplier)

این روش بهینه‌سازی شده برای اعداد علامت‌دار است و تعداد عملیات را کاهش می‌دهد.

- روش کار:

- اعداد دودویی به شکل خاصی کدگذاری می‌شوند (کدگذاری Booth).
- به جای جمع یا تفریق برای هر بیت، عملیات بر اساس گروه‌های چند بیتی انجام می‌شود.

- ویژگی‌ها:

- کاهش تعداد مراحل عملیات برای اعداد با بیت‌های صفر زیاد.
- مناسب برای اعداد علامت‌دار.
- پیچیدگی بیشتر نسبت به روش‌های دیگر.

```
//Booth Multiplier
```

```
module Multiplier (  
    input wire [7:0] operand_1,  
    input wire [7:0] operand_2,  
    output reg [15:0] product  
);  
    reg [15:0] accumulator;  
    reg [8:0] multiplier; // شامل بیت اضافی برای Booth  
    integer i;  
  
    always @(*) begin  
        accumulator = 16'b0;  
        multiplier = {operand_2, 1'b0};  
  
        for (i = 0; i < 8; i = i + 1) begin  
            case (multiplier[1:0])  
                2'b01: accumulator = accumulator + (operand_1 << i);  
                2'b10: accumulator = accumulator - (operand_1 << i);  
                default: ; // هیچ عملیاتی انجام نمی‌شود  
            endcase  
            multiplier = multiplier >> 1;  
        end  
  
        product = accumulator;  
    end  
endmodule
```

معایب	مزایا	پیچیدگی سخت‌افزار	سرعت	روش
سرعت پایین برای بیت‌های بیشتر	ساده‌ترین روش پیاده‌سازی	کم	کم	ضرب‌کننده دودویی
هزینه سخت‌افزاری بالا	سرعت بالا به دلیل موازی بودن	زیاد	بالا	ضرب‌کننده آرایه‌ای
کندتر از روش آرایه‌ای	استفاده کم از منابع سخت‌افزاری	کم	متوسط	شیفت + جمع‌کننده
نیاز به مدارهای پیچیده‌تر	بهینه‌سازی برای اعداد علامت‌دار	متوسط	بالا	ضرب‌کننده بوت

- اگر هدف سرعت بالا است و هزینه سخت‌افزاری اهمیت کمتری دارد، روش آرایه‌ای بهترین گزینه است.
- اگر بهینه‌سازی منابع سخت‌افزاری مدنظر است، روش شیفت + جمع‌کننده انتخاب مناسبی است.
- برای اعداد علامت‌دار یا کاهش تعداد عملیات، روش بوت مناسب است.

در این پروژه روش های مختلف را انجام داده ایم اما نتایج نهایی را برای روش ضرب کننده آرایه ای در این گزارش آورده ایم.

```
//Array Multiplier

module Multiplier (
    input wire [7:0] operand_1,
    input wire [7:0] operand_2,
    output reg [15:0] product
);
    reg [15:0] partial_products[7:0];
    integer i;

    always @(*) begin
        // تولید حاصل ضرب های جزئی
        for (i = 0; i < 8; i = i + 1) begin
            partial_products[i] = (operand_2[i]) ? (operand_1 << i) : 16'b0;
        end

        // جمع حاصل ضرب ها
        product = partial_products[0] + partial_products[1] +
                  partial_products[2] + partial_products[3] +
                  partial_products[4] + partial_products[5] +
                  partial_products[6] + partial_products[7];
    end
endmodule
```

کد فوق یک ضرب کننده آرایه ای (Array Multiplier) در زبان Verilog است. این کد دو عدد ۸ بیتی را به عنوان ورودی دریافت کرده و یک حاصل ضرب ۱۶ بیتی تولید می کند. این طراحی ساده و مبتنی بر روش محاسبه حاصل ضرب های جزئی (Partial Products) است. در ادامه، بخش های مختلف کد را توضیح می دهیم:

Operand_1: عدد اول ۸ بیتی به عنوان multiplicand

Operand_2: عدد دوم ۸ بیتی به عنوان multiplier

Product: خروجی ۱۶ بیتی که نتیجه حاصل ضرب است.

Partial_products[7:0]: آرایه ای که برای ذخیره حاصل ضرب های جزئی استفاده می شود. هر عنصر یک

حاصل ضرب شیفت داده شده از operand_1 است.

always @(*) begin: این بلوک حساس به هر تغییر در ورودی ها است و هر زمان که یکی از ورودی ها تغییر کند، محاسبات به روز می شود.

تولید حاصل ضرب‌های جزئی

- حلقه for از ۰ تا ۷ اجرا می‌شود (به ازای هر بیت از operand_2)
- شرط (operand_2[i]) بررسی می‌کند که آیا بیت i-ام operand_2 برابر با ۱ است یا خیر:

اگر ۱ باشد: مقدار operand_1 به اندازه i بیت به چپ شیفت داده می‌شود و به عنوان یک حاصل ضرب جزئی ذخیره می‌شود.

اگر ۰ باشد: حاصل ضرب جزئی برابر با صفر در نظر گرفته می‌شود.

- این فرآیند روش دستیابی به حاصل ضرب‌های جزئی در ضرب دودویی را شبیه‌سازی می‌کند.

جمع حاصل ضرب‌های جزئی

- در این مرحله، تمام حاصل ضرب‌های جزئی که در آرایه partial_products ذخیره شده‌اند، با یکدیگر جمع می‌شوند.
- جمع این مقادیر، حاصل ضرب نهایی دو عدد ورودی را تولید می‌کند و در خروجی product ذخیره می‌شود.

مزایا و محدودیت‌ها

مزایا:

۱. سادگی طراحی: از روش پایه‌ای ضرب دودویی استفاده می‌کند که پیاده‌سازی آن ساده است.
۲. ساختار واضح: محاسبات به صورت مرحله‌ای و شفاف انجام می‌شود.
۳. انعطاف‌پذیری: قابل گسترش برای بیت‌های بیشتر است.

محدودیت‌ها:

۱. کارایی پایین:
  - جمع همه حاصل ضرب‌های جزئی در یک چرخه محاسبه می‌شود که ممکن است زمان‌بر باشد.
۲. مصرف منابع بیشتر:

○ به علت ذخیره ۸ حاصل ضرب جزئی در یک آرایه و جمع کردن آن‌ها، مصرف منابع محاسباتی زیاد است.

۳. سرعت پایین:

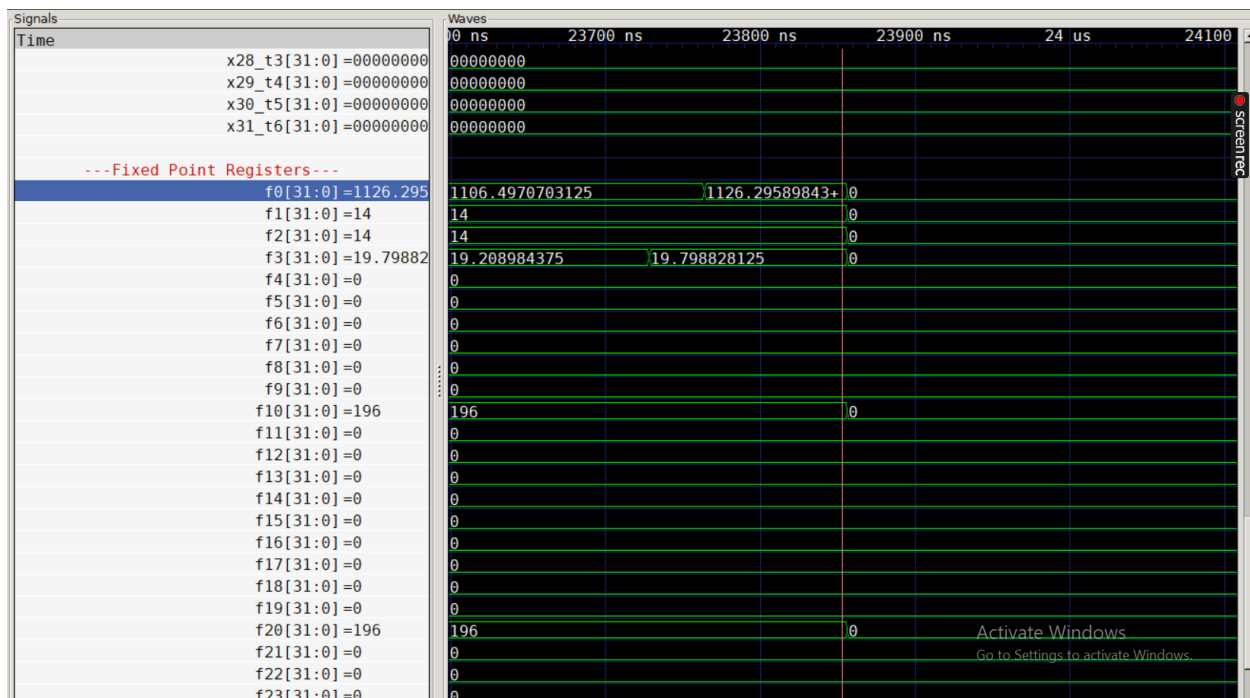
○ در مقایسه با روش‌های سریع‌تر مانند ضرب‌کننده بوث Wallace Tree، سرعت کمتری دارد.

خروجی:

```
PS C:\Users\VICTUS\Desktop\LUMOS-main\LUMOS-main> vvp LUMOS.vvp
VCD info: dumpfile LUMOS.vcd opened for output.
```

Execution Finished.

شکل موج:

همانطور که مشاهده می‌شود مقدار نهایی $f_0=1126.295$ شده اما به دلیل زیاد بودن رزولوشن تاخیر دلیلی ها خرده داشته و دقیق نیستند.